

FESTIVAL JÁNA ROHÁČA

divadlo, film, stand-up, slam poetry, koncert, výstava, workshopy

8. – 10. OKTÓBER 2026

RKC V PRIEVIDZI

REGIONÁLNE KULTÚRNE CENTRUM V PRIEVIDZI

v zriaďovateľskej pôsobnosti Trenčianskeho samosprávneho kraja

OBEC NITRIANSKE PRAVNO

FOND NA PODPORU UMENIA

ORGANIZÁTOR

REGIONÁLNE
KULTÚRNE
CENTRUM
V PRIEVIDZI

HLAVNÝ PARTNER

SPOLUORGANIZÁTORI

OBEC
NITRIANSKE
PRAVNO

ZUŠ L. STANČEKA
V PRIEVIDZI

ZUŠ NITRIANSKE
PRAVNO

MEDIÁLNI PARTNERI

FESTIVAL Z VEREJNÝCH ZDROJOV PODPORIL FOND NA PODPORU UMENIA

PODJIATIE ĎALEJ PODPORILI:

ivakisativodajna

ivakisativu_dajna

FESTIVAL, KTORÝ ŽIJE DNEŠKOM

Festival Jána Roháča má za sebou viac ako dve desaťročia trvajúcu tradíciu. V tomto ročníku však prichádza v novej podobe – otvára sa súčasným formám zábavy a prináša nový kabaret, stand-up, či slam poetry. Popri tom však zostáva i pri osvedčených programových častiach, ktoré sa vždy tešili záujmu publika.

Ján Roháč tvoril v divadle a televízii pred viac ako päťdesiatimi rokmi, no jeho invencia, cit pre humor, pointu a prekvapenie sú inšpiratívne aj dnes. Nebál sa experimentovať, spájať rôzne umelecké formy a hľadať nové cesty k divákovi. Práve v tom je jeho odkaz stále živý.

Aj dnešné formy, ktoré na festivale dostávajú priestor, vyrastajú z podobnej potreby – zaujať, prekvapiť, pomenovať svet okolo nás a nadviazať živý kontakt s publikom. Či už prostredníctvom kabaretu, stand-upu, slamu alebo inej formy, v centre stále zostáva človek, jeho príbeh, humor, nadhľad a schopnosť vidieť veci z iného uhla.

Nový Festival Jána Roháča preto nechce byť iba pripomienkou minulosti. Chce byť priestorom pre tvorcov dneška – pre nové nápady, nové hlasy a nové podoby inteligentnej zábavy.

Vitajte na festivale, ktorý nadväzuje na tradíciu, no pozerá dopredu.

*Ludmila Húsková,
riaditeľka RKC v Prievidzi*

REGIONÁLNE KULTÚRNE CENTRUM V PRIEVIDZI

10:00 – 12:00

workshop stand-up

Juraj ŠOKO Tabaček

registrácia: divadlo@rkcpd.sk

12:00 – 14:00

workshop slam poetry

bedňa - Tomáš Šrámek

registrácia: divadlo@rkcpd.sk

16:30

JURAJ ŠOKO TABAČEK - STAND-UP COMEDY

Vstupné: 15 €

18:00

BEDŇA - SLAM POETRY

Vstupné: 10 €

19:30

**TÚLAVÉ DIVADLO - PODIVUHODNÉ HODINY
LITERATÚRY HANY A MATÚŠA**

Autor a réžia: Jakub Nvota

Účinkujú: Adela Mojžišová, Michal Spielmann, Lucia Hurajová,
Radovan Hudec

Vstupné: 10 €

REGIONÁLNE KULTÚRNE CENTRUM V PRIEVIDZI

8:00 – 13:00

Fenomén videoklip – workshop

Agnes Dimun, Peter Cagán

registrácia: fotofilm@rkcpd.sk, poplatok: 5 €

17:00

ADVENTURE STRINGS

KONCERT FILMOVEJ HUDBY

Prezentácia života a diela Jána Roháča

Vstupné: 10 €

19:00

ROHÁČOVSKÉ NOSTALGIE

HOSTIA

BOŽIDARA TURZONOVÁ

A KATEŘINA KERGALOVÁ

Účinkujú: Michaela Pastieriková, Marián Púčík, Zuzana Feketeová,
SZUŠ XOANA

Vstupné: 15 €

ZUŠ NITRIANSKE PRAVNO

10:00 / 11:00 – pre školy

Koncert filmovej hudby

Adventure Strings a ZUŠ Nitr. Pravno

ZUŠ L. STANČEKA PRIEVIDZA

14:00 – 17:00

Od starého k novému kabaretu

workshop – Jana Fakla Mikitková

registrácia: divadlo@rkcpd.sk

PROGRAM

SOBOTA
10/10

REGIONÁLNE KULTÚRNE CENTRUM V PRIEVIDZI

9:00

tvorivé dielne pre deti

10:00

DIVADLO ODIVO – AERO

predstavenie pre deti od 2 rokov

Vstupné: 5 € dospelí

FESTIVALOVÉ KINO:

11:30

Ján Roháč: Traja chrobáci

Vstupné: 2 €

15:00

Ján Roháč: Gigliho ária

Vstupné: 2 €

16:00

DIVADLO BEZ MASKY

VYUČOVANIE DONY MARGITY

Vstupné: 15 €

Autor: Roberto Athayde

Účinkuje Oľga Belešová

19:00

TÚLAVÉ DIVADLO

ŽLTÝ KANÁRIK – KABARETNÝ ÚLET MESIACA

Autor: Jakub Nvota

Hudba: Kamil Mikulčík

Účinkujú: Kamil Mikulčík, Anna Čonková, Daniela Šencová, Zuzana Kyzeková,
Michal Spielmann a Jakub Nvota

Vstupné: 15 €

FESTIVAL JÁNA ROHÁČA

Festival Jána Roháča je venovaný významnému režisérovi, rodákovi z Nitrianskeho Pravna, ktorý obohatil divadelnú a filmovú scénu v československom i svetovom meradle. Poslaním podujatia je upriamiť pozornosť na jeho tvorbu, dielo a režisérske počiny ako Kinoautomat – Člověk a jeho dům; prvý československý filmový muzikál Kdyby tisíc klarinetů; vytvorenie divadla Laterna magika (prepájanie filmových a divadelných prvkov do jedného predstavenia), televízny film Traja chrobáci, réžia televíznych programov a estrád ako Ktosi je za dverami, Bratislavská lýra, či známe Silvestre s Vladimírom Menšíkom.

Regionálne kultúrne centrum v Prievidzi v spolupráci s obcou Nitrianske Pravno týmto podujatím nadväzuje na dlhoročný festival zábavného divadla Divadelná jar Jána Roháča organizovaný od roku 1992, pokračuje v jeho umeleckom odkaze a zároveň ho posúva k súčasným formám divadelnej zábavy. Súčasťou festivalu sú i nové moderné formy javiskového humoru, pohybovo-pantomimické scény, hudobno-tanečné komédie, nový kabaret, stand-up comedy a slam poetry. Nebude však chýbať ani tradičný spomienkový program na Jána Roháča, koncert filmovej hudby, či motivačno-vzdelávacie workshopy pod vedením profesionálov z oblasti súčasného zábavného divadla. Svojím obsahom prispievajú k obohateniu kultúrneho života, ponúkajú odkaz mladšej generácii ako motiváciu pre osobný i profesionálny rast a uvedomenie si hrdosti na Jána Roháča ako rodáka z hornej Nitry.

BOŽIDARA TURZONOVÁ
TÚLAVÉ DIVADLO
DIVADLO BEZ MASKY
A OLGA BELEŠOVÁ
DIVADLO ODIVO
JURAJ ŠOKO TABAČEK
BEDŇA JANA FAKLA MIKITKOVÁ
ADVENTURE STRINGS MARIÁN PÚČIK
ZUZANA FEKETOVÁ ZUŠ NITRIANSKE PRAVNO

SLOVO ODBORNÍKA

Ján Roháč bol mimoriadnou osobnosťou československej kultúry. Dôkazom toho nech je fakt, že mnohé z jeho diela sa dodnes teší pozornosti divákov, že mnohé jeho priekopnícke projekty sú stále mimoriadne oceňované a jeho televízne „Silvestre“ dodnes neprekonané. Ján Roháč povýšil zábavné žánre na rešpektované umelecké odvetvie svojou vlastnou kreativitou a imagináciou. Z môjho vlastného pohľadu by sme si dnes jeho dielo a odkaz mali pripomínať oveľa viac, pretože jeho humor a tým pádom aj jeho tvorba mali predovšetkým myšlienku, nápad, fantáziu a neskutočnú chuť prekračovať hranice možného. Roháč sa jednoducho nebál ísť v tvorbe tam, kde pred ním ešte nikto nebol, bol vzdelaný, pripravený, ale zároveň úplne slobodný v tom, čo robil a toto spojenie prinieslo progres v mnohých zábavných žánroch. Preto je skvelé a dôležité, ak sa v Regionálnom centre kultúry v Prievidzi rozhodli uskutočniť ďalší ročník jeho festivalu a otvorili ho práve novým komediálnym žánrom, ktorým bol sám Roháč vždy otvorený, alebo ich dokonca definoval. Som hlboko presvedčený, že koncept organizátorov je premyslený a zmysluplne vystavaný do celku, kde spolu jednotlivé produkcie, workshopy a ďalšie aktivity tvoria ucelenú dramaturgiu. Nejde o náhodne zostavené zoskupenie účinkujúcich, ale o cieľenú snahu zmapovať tu nové, ktoré na slovenskej scéne za posledné viac ako desaťročie našli svoje pevné miesto a to prakticky aj teoreticky. To je práve veľmi cenná vec a pridaná hodnota celého podujatia.

Dá sa konštatovať, že organizátorom nechýba prehľad a orientácia na umeleckej scéne, idea, ktorú dôsledne sledujú aj odvaha. Je mi potešením aj čťou byť súčasťou tohto podujatia a plne ho podporujem.

*Jakub Nvota,
odborný garant projektu*

JÁN ROHÁČ

- režisér, scenárista

Ján Roháč sa narodil sa 18. júna 1932 v Nitrianskom Pravne. Základné vzdelanie získal v Nitrianskom Pravne a v stredoškolskom pokračoval na gymnáziu v Prievidzi. Už v tomto období mu učarovalo javisko. Dostal sa k nemu cez divadelný krúžok vedený profesorom Rudolfom Richterom. Práve tu si po prvýkrát vyskúšal herectvo i režirovanie. Následne pôsobil ako ochotník v mnohých zábavných kabaretoch v Nitrianskom Pravne či v Bojniciach. S niekoľkými estrádami sa zúčastnil aj celoslovenských divadelných prehliadok.

V štúdiu pokračoval na Divadelnej fakulte Akadémie múzických umení v Prahe, kde vyštudoval réžiu. Už ako študent vysokej školy prekypoval talentom a nesmiernym nadšením a podarilo sa mu získať prvé režisérske miesto v Divadle estrády a satiry v Prahe.

Po úspešnom ukončení štúdia získal zamestnanie vo Východočeskom divadle v Pardubicích. Tu jeho nevídaný talent objavil Jan Werich a povedal: „Držme sa tohto Slováka, lebo ten nám ukáže“. Ako vtedajší riaditeľ Divadla ABC ho doviedol späť do Prahy a ponúkol mu miesto režiséra. Ján Roháč túto ponuku nadšene prijal. Ich následná plodná spolupráca sa rokmi pretavila do nezlomného priateľstva. V relatívne krátkom čase sa Ján Roháč vypracoval na významného a úspešného režiséra, s ktorým spolupracovať bola pocta.

K tomuto postaveniu ho rovnako ako talent, veľké nadšenie a kreatívna myseľ, doviedla i tvrdá práca, špičkové organizačné schopnosti a odvaha experimentovať. Nebál sa nových výziev a bol jednou z osôb, ktorá stála pri vzniku divadla Laterna magika v Prahe. Následne jej na krátky čas i šéfoval. Svoje režisérske nadanie ďalej uplatňoval v mnohých českých divadlách, najúspešnejšie obdobie bolo v divadle Semafor.

O Jánovi Roháčovi sa niekedy hovorilo i ako o „Slovákovi, ktorý dobyl Prahu“. Všetky svoje hry režíroval výlučne v slovenčine. Práve takto, aj napriek dlhoročnému pôsobeniu za hranicami, preukázal hlboko zakorenenú lásku k rodnej vlasti a ľúbozvučnej slovenčine.

V roku 1968 sa oženil s herečkou Zuzanou Burianovou, s ktorou mali dcéru Katarínu. V tom čase pracoval ako externý režisér pre Československú televíziu v Bratislave a zotrval tu až do svojej predčasnej smrti. Ján Roháč zomrel 5. októbra 1980 v Prahe. V čase smrti mal len 48 rokov.

K tomuto nečakanému odchodu určite prispel i uponáhľaný životný štýl vyťaženeho režiséra. Hovorilo sa, že bol zriedka doma a nepoznal víkendy.

Jeho hlava bola miestom neustáleho sa zrodu nových nápadov. Dobré meno a zaslúženú popularitu so svojou prácou získal po celom Československu. Ľudia si obľúbili mnohé z jeho divadelných inscenácií a zábavných programov. Niektorými z nich zaujal i na svetových zahraničných výstavách. Veľký talent a zmysel pre humor sa odzrkadlil v každom jeho diele. Na divadelné javiská a televízne obrazovky vždy zaručene priniesol zábavu, smiech a satiru. On sám tvrdil, že „humor musí byť taký, aby nezosmiešňoval človeka.“ Inšpiráciu nachádzal všade okolo seba nielen z vlastných životných udalostí, ale často aj z rozhovorov s neznámymi ľuďmi.

Silvestrovské programy režirované Jánom Roháčom si svoj úspech strážia dodnes. Ich reprízy môžeme neraz zazrieť na televíznych obrazovkách i v súčasnosti. Rozsiahle dielo Jána Roháča je dnes vzácnou súčasťou Zlatého fondu československej televíznej tvorby. Roháčovo režisérske umenie zasiahlo aj do hraného filmu. V tejto sfére debutoval v roku 1957 filmom Konec jasnovidce. Jedným z najznámejších diel, na ktorých sa podieľal, je prvý filmový muzikál Kdyby tisíc klarinetů alebo Traja chrobáci.

Zaujímavým a originálnym bol i jeho vklad do vzniku hudobných a rozprávkových filmov pre deti, v ktorých zaujal šikovným použitím rôznych trikov a animácií, nevidaných pre tú dobu. Rovnako

spomenieme i Roháčovu réžiu operiet, hudobných grotesiek, ľudových zábavných relácií, či dokonca umelecko-dokumentárnych filmov. Jeden taký natočil napríklad o významnej osobnosti nášho regiónu, akademickom maliarovi Jozefovi Fedorovi, ktorý bol počas strednej školy jeho profesorom. Pri desiatkach projektov spolupracoval s veľkými a známymi menami československej hudby a divadla. Patril k nim už spomínaný Jan Werich, Miroslav Horníček, či Roháčova prvá láska Hana Hegerová. Nesmieme zabudnúť ani na najobľúbenejšieho českého speváka Karla Gotta, ktorého talent zvýraznil v relácii Zpívá Karel Gott alebo na slovenské populárne duo humoristov Milana Lasicu a Júliusa Satinského, s ktorými pracoval napr. na programe Bumerang s Lasicom a Satinským či Ktosi je za dverami.

O obrovských úspechoch Jána Roháča sa často písalo v novinách. Publikačne činným bol však aj on sám. Jeho pravidelné články sa dali nájsť v mnohých periodikách zameraných na umenie a kultúru.

Do povedomia verejnosti sa Ján Roháč zapísal veľkými písmenami. Rovnako ako v minulosti, v čase jeho najväčšej slávy, tak i dnes je považovaný za nesmierne významnú a jedinečnú osobnosť československej kultúry. Bol obrovským prínosom v mnohých oblastiach divadla, televízie a filmu. Nepochybne najmä v tej režisérskej, ale rovnako aj v oblasti scenáristiky či produkcie.

Dodnes sa o ňom hovorí ako o jednom z najlepších československých režisérov.

STAND UP

Stand-up alebo Stand-up comedy je forma komédie charakteristická živým sólovým vystúpením komika pred jeho obecnstvom. Hlavným nástrojom komédie je verbálny prejav a obvykle pozostáva z rozprávania vtipov a vtipnej interpretácie najrôznejších tém a udalostí v živote ľudí, o vzťahoch a spoločnosti. Niekedy slúži ako priestor pre spojenie humoru so sociálnou kritikou a satirou. Obvyklým dejiskom vystúpení sú kluby, bary a divadlá, aj keď výber miesta konania nepodlieha z hľadiska definície žánru žiadnym obmedzeniam.

Hlavným znakom je humor, rýchle reakcie a slovný prejav. Šokovanie, posúvanie hraníc, pálenie tabu, to bolo korenie, ktoré spravilo z amerických komediálnych klubov koncom 70. rokov najvychytenejšie lokály. Kým sa z podradných cirkusových rozprávačov vtipov stali doslova mienkotvorcovia a glosátori aktuálneho diania ovládajúci hlavné vysielacie časy, museli komici strpieť obvinenia z kazenia morálky i celej spoločnosti. Medzi najznámejších svetových predstaviteľov tohto žánru patria George Carlin, Richard Pryor, Andy Kaufman, Lenny Bruce, Eddie Murphy, Woody Allen, Chris Rock, Robin Williams.

Na Slovensku sa stand-up stal veľmi obľúbeným. V roku 2015 sa tento žáner prvýkrát predstavil na festivale Kremnické gagy v Kremnici. Riaditeľ festivalu Ján Fakla pri tom poznamenal: „Slovenskí stand-upisti konečne pochopili, že nemôžu zabávať len vulgarizmami a prvoplánovým humorom. Pripravujú sa oveľa lepšie a vybrali sme skupinku tých najzaujímavejších. Je to dnes obľúbený žáner. Kedysi ich volali ľudoví rozprávači. Poskytli sme im priestor a uvidíme, ako to zaberie.“ Jedným z najznámejších ľudových rozprávačov a zabávačov bol Ander z Košíc.

Stand-up sa od vystúpení ľudových zabávačov však neodlišuje len rozmanitosťou komikov, ale aj publika. Ľudoví rozprávači zaujmú obvykle jednoliaty dav, ktorý čaká presne to, čo zabávač ponúkne. Avšak diváci stand-upu sú v komediálnych kluboch nepredvídateľní. „Ľudia si všímajú všetko. Ako stojíte, či sa vám trasie hlas, či sa potíte, alebo máte zaschnuté sliny v kútikoch úst. A vy musíte prvý dojem prekonať a ubezpečiť ich, že na to máte, že máte dobrú tému, dobré vtipy a talent ich predať. Kým je ticho, je ešte dobre, keď príde piskot a nadávky, tak sa to už len málokedy dá zachrániť,“ hovorí Ján Gordulič, ktorý sám vystupuje aj ako komik. U komikov sa preto cení aj schopnosť vtipne umlčať provokatérov z publika,

KEDYSI MALÉ JAVISKOVÉ FORMY, DNES ...

prípadne rýchlo a takmer nebadane prehodiť výhybkou na inú koľaj v prípade, že humor nefunguje.

Na Slovensku medzi najznámejších stand-up komikov patria Jano Gordulič, Simona Salátová, Michael Szatmary, Tomáš Hudák, Jakub "Zitrón" Ťapák, Juraj "Šoko" Tabaček a ďalší. Vlastnú a drsnejšiu stand-up show "TEMNÉ KECY" mali aj Ivo "Ladižo" Ladižinský a Jerry "Vel'majster" Szabó.

SLAM POETRY

Slam poetry je špecifický performatívny žáner, ktorý sa spolu so stand-upom a improvizáciou radí pod žáner „Spoken Word“. Zastrešuje v sebe nielen prístupy z improvizácie, stand-upu, ale aj rapu, folku, klasického divadla, tanca, literatúry či pantomímy. Žáner založil v druhej polovici 80. rokov v Chicagu (USA) básnik Marc Smith, ktorý chcel poéziu presunúť z kníh a akadémií medzi bežných ľudí do barov a klubov. Slam poetry má aj súťažnú formu, v ktorej štýl divadelného prednesu vlastnej poézie charakterizujú autorský text, živá performance bez kostýmov a bodovanie diváckou porotou.

Slam prenikol na Slovensko nedlho po príchode tohto žánru z Česka v roku 2003. O jeho zavedenie sa zaslúžila predovšetkým česká promotérka a kultúrna aktivistka Lenka Zogatová. Slam poetry je už pravidelnou súčasťou hudobného festivalu Pohoda alebo Bratislavských dní slovenskej literatúry. Medzi predstaviteľov slam poetry na Slovensku patrí napríklad básnik a člen hudobnej skupiny Saténové ruky Vlado Janček, performer Bruce Lee, Dorota Bachratá, Marián Palla, Tomáš Straka, Potoba Baša, Mara – Mária Ševčíková, Luka Brex, Samčo Brat Dážd'oviek, Bedňa, Freya, Andrej Klobušník, Sveto Šomšák, Michal Hlivka a ďalší.

Na Slovensku prebiehajú domáce akcie a súťaže v rôznych mestách vrátane Bratislavy, či Košíc, pričom informácie o podujatiach a slameroch prináša oficiálny web Slam Poetry SK.

Účinkujúci, takzvaní „slameri“, prednášajú iba svoje vlastné napísané básne bez kostýmov a rekvizít. Vystúpenie je založené na hlase, tele a mimike, pričom rekvizity alebo tematické kostýmy sú zakázané. Na súťažných vystúpeniach majú autori vymedzený čas, zvyčajne do 3 minút a 15 sekúnd. Body udeľuje náhodne vybraná porota priamo z publika.

PERFORMATÍVNY ŽÁNER

Je to druh umeleckého prejavu, ktorý sa odohráva naživo a je založený na priamom konaní, telesnom výkone a prítomnosti. Kľúčovými znakmi sú:

- dôraz na živú akciu, keď dielo nevzniká vopred v ateliéri, ale tu a teraz prostredníctvom tela a hlasu umelca,
- interakcia s publikom,
- jedinečnosť prítomného okamihu, keď sa vystúpenie nedá zopakovať úplne rovnako, žije len v čase, kedy prebieha,
- prepojenie druhov, keď sa často kombinuje divadlo, hudba, literatúra, tanec a vizuálne umenie.

K performatívnym žánrom patrí performance art (akčné umenie) – umelec využíva vlastné telo a priestor na vyjadrenie myšlienky alebo spoločenského postu pred divákmi, žánre postavené na hovorenom slovnom prejave, kontakte s publikom a okamžitej reakcii ako slam poetry – súťažný prednes autorskej poézie, ktorý spája recitáciu, divadelné prvky a reč tela bez rekvizít, spoken word a stand-up. Korene akčného umenia siahajú do avantgardných hnutí ako futurizmus, dadaizmus či surrealizmus v 20. rokoch minulého storočia.

Performance v súčasnej podobe vznikol začiatkom 70. rokov 20. storočia. Na Slovensku ho prezentovali napr. Vladimír Kordoš, Peter Meluzin, Juraj Bartusz, József Juhász, Peter Rónai, Michal Murin, Blažej Baláž, Miroslav Nicz, na prelome 90. rokov umelecké skupiny Balvan (1987 – 92) a Transmusic Comp. (1989 – 96). Z mladšej generácie nastupujúcej na scénu v novom miléniu je to Viktor Fuček, Maja Štefančíková, kolektívy Marína Abramovič Po Sebe Neupratuje a AÚ.

KABARET

Je to malá scéna so zábavným, humoristickým, hudobným alebo tanečným programom. Obsahuje šansóny, skeče. Program sa skladá z jednotlivých hudobných, speváckych, tanečných alebo scénických výstupov. Programom prevádza konferencier. Kabaretné piesne sú označované tiež termínom kabaretné kuplety.

ESTRÁDA

Slovo estráda môže označovať vyvýšenú časť nejakého scénického priestoru divadelného javiska či koncertného pódia a pod., alebo to môže byť nepravidelné či príležitostne predvádzané umelecké predstavenie väčšinou zložené z rôznych drobných scénických (činoherných, tanečných, pantomimických, artistických, rečníckych a pod.) a kratších hudobných útvarov (hudba, spev, tanec) dejovo na seba viac či menej nadväzujúcich. Estráda tohto typu bývala veľmi obvyklá najmä v druhej polovici 20. storočia. Od 90. rokov 20. storočia je nahradená inými módnejšími slovnými pojmami. Typickými zariadeniami s estrádnym programom sú varieté, music hally a kabarety.

V Československu pôsobili významní estrádni umelci ako Vlasta Burian, dvojica Jiřina Bohdalová a Jozef Dvořák v Televariéte, Jiří Lábus, Oldřich Keiser a Jiří Korn v programe Možná přijde i kouzelník, v súvislosti s tvorbou Jána Roháča to boli aj legendárne Silvestre s Vladimírom Menšíkom. V súčasnej dobe je to napr. program Všetko, čo mám rád so Štefanom Skrúcaným a Ondrejom Kandráčom.

KTO VÁS BUDE ZABÁVAŤ?

JURAJ TABAČEK ŠOKO

- slovenský moderátor, herec a zabávač, na festivale aj lektor workshopu

Vyštudoval gymnázium v Žiline, nedokončil však ani jednu z troch vysokých škôl, na ktoré bol prijatý. V súčasnosti sa objavuje prevažne v zábavných televíznych programoch. Do povedomia verejnosti sa dostal najmä stvárnením postavy Tunela v sitkome Horná Dolná. Od jesene 2018 do leta 2019 bol kapitánom v relácii Milujem Slovensko na Jednotke RTVS. Vystupuje v zoskupení 3T – Tri tvorivé tvory, tiež v šou Na facku, či v rámci stand-upov.

TOMÁŠ ŠRÁMEK BEDŇA

- komediálny pesničkár, pesničkový komik a samozvaná legeňa hudobného trápnovtipu s gitarou

Smiešne pesničky píše od roku 2013 a vystupuje s nimi v kluboch, na divadelných a hudobných festivaloch, stand-upoch, literárnych večeroch, podcastoch, svadbách a firemných akciách. Vo svojej tvorbe sa väčšinou venuje kultúrnej a spoločenskej kritike. Účinkuje v projektoch ako Bratislavský kaviár, Pančlajn, Tri Tvorivé Tvory. Skladá tiež hudbu pre divadelné predstavenia alebo pre satirický podcast Piatoček. V roku 2022 sa stal majstrom Slovenska v slam poetry. V roku 2024 vydal debutový album “nemiestny disk” a tiež založil kapelu bedňa eňd d beňd.”

TÚLAVÉ DIVADLO

PODIVUHODNÉ HODINY LITERATÚRY

HANY A MATÚŠA

Koniec sveta je zábavný, ak sa vás netýka.

Hana dopisuje román. Matúš sa od nej chce odsťahovať, lebo, keď píše, nedá sa s ňou vydržať – napríklad tvrdí, že s nimi v byte žije aj hlavná postava jej románu. Chlapec, ktorý kreslí atlasy ľudí. Rodinná priateľka psychiatrička je toho názoru, že paralelný svet môže byť super, ak sa v oboch dá piť červené víno. Potiaľto je teda všetko normálne, nie? Problémy začnú, keď Hana román dopíše. Najprv sú to príliš malé dámske kabelky, potom prídu na rad krížovky a kulinársky motív. A kto zvolal demonštráciu s heslom: „Nieкто tu vie dôvod!“ ? A je to vôbec v poriadku, ak pointa príbehu prichádza až nejaký čas potom ako príbeh skončí? Pripravili sme pre vás ľahko apokalyptickú konverzačnú komédiu, takže sa budete cítiť ako doma.

Autor a réžia: Jakub Nvota

Účinkujú: Adela Mojžišová, Michal Spielmann, Lucia Hurajová, Radovan Hudec

ADVENTURE STRINGS

Pri pohľade na sláčikové kvarteto ľudia zvyčajne očakávajú klasickú hudbu a v mnohých mylne evokuje vážnosť, či dokonca nuda. S Adventure Strings však zažijete niečo iné, zažijete hudobné dobrodružstvo. Snaží sa priblížiť hudbu sláčikových nástrojov širokému publiku a to jedinečným a zábavným spôsobom. Okrem vlastných úprav známych klasických skladieb majú v repertoári populárne skladby, rockové balady a tie najznámejšie filmové melódie. Na Festivale Jána Roháča zaznejú známe melódie aj z muzikálu Kdyby tisíc klarinetů a iné.

Slavomír Glos / 1. husle

V Adventure Strings je umeleckým lídrom a prvým huslistom. Je členom Štátneho komorného orchestra v Žiline, príležitostne vystupuje s Archi di Slovakia a venuje sa pedagogickej činnosti.

Ivo Remenec / 2. husle

V súčasnosti pôsobí v Štátnom komornom orchestri v Žiline a v Adventure Strings hrá druhé husle. Okrem koncertov s orchestrom a kvartetom si vo voľnom čase zahrá aj sám, čo mu v roku 2017 vyneslo úspech vďaka spoločnosti Google, kedy mal možnosť vystúpiť na jej medzinárodných konferenciách v Dubline, Miláne a Londýne. V roku 2005 absolvoval spolu so svojou manželkou Klaudiou a Viedenským mládežníckym orchestrom koncertné turné v Číne.

Klaudia Remencová / violončelo

Dostala ponuku študovať violončelo v Helsinkách, ale rozhodla sa pre Universität für Musik und darstellende Kunst Wien u Univ. Prof. Valentina Erben. Hrala pod taktovkou

dirigentov ako Kirk Trevor, Leoš Svárovský, Wolfgang Czeipek, Didier Talpain, Jaroslav Vodňanský, Karol Kevický, Štefan Sedlický a Claudio Abbado. V roku 2007 ukončila štúdium vo Viedni s najvyšším ohodnotením a pochvalou poroty. Má vo svojom repertoári väčšinu závažných koncertných skladieb pre violončelo. V súčasnosti je koncertnou majsterkou a vedúcou skupiny violončiel v Štátnom komornom orchestri v Žiline, pričom pravidelne účinkuje aj sólovo.

Roman Rusňák / viola

Absolvoval postgraduálne štúdium hry na violu na Universität für Musik und darstellende Kunst Wien pod vedením Univ. prof. Hansa Petra Ochsenhofera a stal sa členom violovej skupiny Slovenského národného divadla v Bratislave na tri sezóny. V súčasnosti je členom violovej skupiny Slovenskej filharmónie a Hilaris Chamber Orchestra. V roku 2018 uviedol do povedomia ľudí svoj vlastný projekt Magická Filmová Hudba s 8-člennou klasicko-rockovou kapelou Cinermagic band.

ROHÁČOVSKÉ NOSTALGIE

Spomienkový program
na Jána Roháča

PROF. MGR. ART. BOŽIDARA TURZONOVÁ, PHD.

- slovenská herečka a pedagogička

Študovala na VŠMU v Bratislave, ktorú úspešne absolvovala v roku 1963. Už počas štúdia dostala prvú filmovú príležitosť vo filme *Most na tú stranu*, kde si zahrala so svojím manželom, hercom Jozefom Adamovičom. Po absolutóriu sa stala členkou SND, kde pôsobí dodnes. Hrala v beznádejne vypredanom *Na skle maľované*, v *Tajovského Ženskom zákone*, v *Albeeho Krehkej rovnováhe* či *Barčovom Mastnom hrnci*. V súčasnosti hostuje v nitrianskom Divadle Andreja Bagara.

Okrem toho pracuje v rozhlasе a dabingu, učí herectvo a je predsedníčkou festivalového výboru Art Filmu i čestnou riaditeľkou medzinárodného filmového festivalu Cinematik Piešťany. Od roku 1984 vyučovala na bratislavskej VŠMU a od roku 1999 pôsobila ako dekanka na Akadémii umení v Banskej Bystrici. V rokoch 2004 – 2014 prednášala na Univerzite sv. Cyrila a Metoda, v r. 2014 obhájila titul PhD.

Je herečkou širokého výrazového rozsahu. Do povedomia filmových divákov sa zapísala najmä ako predstaviteľka Ori-Any v sci-fi filme *Akce Bororo* a opernej divy Emy Destinovej v Krejčíkovom filme *Božská Ema*. V roku 1979 dostala titul zaslúžilá umelkyňa. V roku 2008 jej prezident Ivan Gašparovič udelil štátne vyznamenanie Pribinov kríž II. triedy. V roku 2009 získala Cenu Jozefa Kronera za celoživotnú tvorbu. Je laureátkou Krištáľového krídla za rok 1997 v oblasti divadla a audiovizuálneho umenia. 11. marca 2017 bola uvedená do Siene slávy TV ankety OTO.

KATEŘINA KERGALOVÁ

Dcéra režiséra Jána Roháča a herečky Zuzany Burianovej.

Od r. 1991 pracuje ako pomocná režisérka na filmových a televíznych projektoch. Od roku 2006 je súčasťou realizačného tímu úspešnej talkshow Karla Šípa Všechnopárty v Českej televízii. Má jednu dcéru Adrianu a vnuka Matea.

MGR. ART MARIÁN PÚČIK

- skladateľ, klavirista a pedagóg

Vo svojej tvorbe zameriava na klávesové nástroje, tvorbu ambientnej a pokojnej klavírnej hudby, pôsobí aj ako učiteľ na základnej umeleckej škole. Vyštudoval Konzervatórium Jána Levoslava Bellu a Akadémiu umení v Banskej Bystrici. V minulosti prešiel hrou na akordeón a gitaru, no napokon sa naplno usadil pri klávesoch a klavíri. Pracuje ako pedagóg na Základnej umeleckej škole L. Stančeka v Prievidzi.

V roku 2024 vydal EP s názvom Pax Intret. V roku 2025 vydal štúdiový album Chaos to Peace, ktorý prináša pokojné a meditatívne klavírne a elektronické kompozície. Vo svojej tvorbe prepája akustický zvuk klavíra s modernými syntetizátormi a ambientnými plochami.

MGR. ZUZANA FEKETEOVÁ

- speváčka a pedagogička

Je absolventkou Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre v speváckej triede doc. Jany Pastorkovej, ArtD. a Univerzity Komenského v Bratislave v odbore učiteľstvo hudby – spevu. Je víťazkou a laureátkou celoslovenských súťaží ako Pop Senica, Bojnická perla, Senecká dúha, PopBB, Beatfórum Gbely, Muzikálová hviezda, Krištáľová váza, Malokarpatský slávik. Stala sa víťazkou medzinárodnej univerzitnej súťaže Blue Note v nonartificiálnom speve (pop, jazz, muzikál). Počas štúdií absolvovala kurzy popového, jazzového a muzikálového spevu (Praha, Brno, Viedeň) a kurzy Cheryl Porter Method a Estill Voice Method.

Účinkovala v muzikáloch Cyrano z predmestia, V tieni veže. V roku 2015 sa stala víťazkou muzikálového festivalu Jozefa Bednáríka a spievala ako predskokanka Vaša Patejdla, Michala Davida a Márie Čírovej. Od roku 2016 vyučuje spev na ZUŠ Ladislava Stančeka v Prievidzi, kde je vedúcou speváckeho oddelenia. Venuje sa najmä nonartificiálnej hudbe (pop, jazz, muzikál). Svoje pedagogické a súťažné skúsenosti posúva ďalej svojim študentom, ktorí sú víťazi a laureáti medzinárodných a celoslovenských súťaží. V roku 2026 získala cenu pre pedagóga na medzinárodných súťažiach Top Talent festival, Triumph Talent Festival a bola zároveň ocenená plakietou Jána Amosa Komenského za vynikajúce výsledky v školstve a mimoriadny prínos v oblasti vzdelávania. Okrem výučby spevu vedie a diriguje Komorný spevácky zbor. Venuje sa jazzovej a swingovej hudbe, ktorú spieva s Big Bandom a aktívne vystupuje v rôznych hudobných produkciách.

XOANA

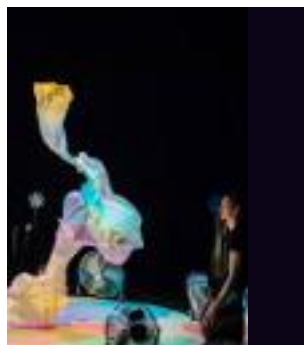
- súkromná základná umelecká škola

Vznikla v roku 1995. Je školou rodinného typu, ktorá dáva deťom a dospelým možnosť venovať sa umeniu v tanečnom a hudobnom odbore. Žiaci reprezentujú školu na spoločenských, firemných a kultúrnych podujatiach na Slovensku a v zahraničí. Ovládajú široký repertoár tanečných choreografií v štýle Latino, Orient, Kabaret, Showdance s tanečnými rekvizitami, tiež rôzne tematické tanečné animácie pre deti a dospelých a účinkujú v hudobných videoklipech.

DIVADLO ODIVO

AERO

Odivo je nezávislé divadelné zoskupenie, ktoré funguje v Banskej Bystrici od roku 2014. Od svojho vzniku účinkovalo na viac ako 100 národných aj medzinárodných festivaloch, kde získalo množstvo ocenení. V spolupráci s tvorcami a tvorkyňami z rôznych umeleckých sfér vytvára autorské a bábkové inscenácie pre všetky vekové kategórie. Ich divadelný jazyk inklinuje k medzidruhovým umeleckým prejavom, v ktorom sa prelínajú prvky bábkového, objektového, pohybového divadla a performance. Formujúcimi osobnosťami zoskupenia sú Monika Kováčová a Mária Danadová.

Aero je hravé divadelné dobrodružstvo pre najmenších, ich rodičov a všetkých, ktorí ešte stále radi lietajú vo svojej fantázii. Bez slov, bez nudy, s vetrom vo vlasoch. Aero je divadelno-objektová poézia o lietaní, pohybe a objavovaní. Herci a herečky v úlohe vedcov skúmajú vzduch – jeho zvuky, rytmy aj schopnosť uviest' veci do pohybu. Scéna, hudba aj svetlo vytvárajú čarovný priestor, kde sa realita stretáva s hrou. Predstavenie bez slov je zrozumiteľné aj tým najmenším deťom.

FESTIVALOVÉ KINO

TRAJA CHROBÁCI

RÉZIA: JÁN ROHÁČ
ÚČINKUJÚ: JOZEF DVOŘÁK,
BOLEK POLÍVKA, OTA JIRÁK

Traja chrobáci je hraný televízny film ČST z roku 1976 režírovaný Jánom Roháčom. Účinkujú v ňom Ota Jiráček (nadbobovaný Uršulou Klukovou), Bolek Polívka a Josef Dvořák. Nápad a jadro libreta vzniklo v roku 1975 v Dánsku kde autori pracovali ako mímovia v pouličnom divadle v Kodani. Po návrate do Prahy sa veci ujal režisér Ján Roháč vo vtedajšej Československej televízii. Zostavil trojicu Bolek Polívka ako chrobák, Ota Jiráček ako lienka a Josef Dvořák ako koník lúčny, ktorí sa zmocnili tejto mimickej grotesky. Traja mímovia predstavujúci chrobákov v reálnom svete ľudského obydli, úmerne obrovského k ich chrobačím rozmerom, prežívajú dobrodružstvá neobyčajného poznávania bežných vecí v ľudskom obydli.

Vznik sa nezaobišiel bez problémov. Neboli napodiv politické, ale rýdzo umelecké. Boj sa strhol okolo dekorácií. Známy brnenský výtvarník Vladimír Jiránek navrhoval maľované dekorácie, ale Roháč chcel gigantické doslovné zväčšeničky. Výtvarnú verziu označil za „bábkové divadlo“, čo bol z jeho úst oriel smrti. Dnes, keď trpaslíci brázdia svetové obrazovky v ľubovoľne zväčšených priestoroch a kradmo sa dotýkajú iluzívnych predmetov, Bolek, Ota a Pepa sa nadreli so skutočným štvormetrovým teplomerom, päťmetrovou zápalkou a dva metre vysokým hrnčekom na čaj. Boj s divokou kukučkou, vyraňujúcou zo svojho úkrytu v hodinách bol naozajstný a Otov pobyt v chladnom čaji v hostiaľských ateliéroch bol zdraviu naozaj nebezpečný. Spor o dekorácie mal tragikomickú dohru – rozzúrený výtvarník dal Roháča na súd za plytvanie verejnými prostriedkami.

Film získal v roku 1977
významné ocenenie

Cena televízneho festivalu
relácií pre mládež Prix de
Jeunesse v Mníchove

FESTIVALOVÉ KINO

GIGLIHO ÁRIA

RÉŽIA: JÁN ROHÁČ
SCENÁR: MILAN LASICA,
JÚLIUS SATINSKÝ, JÁN ROHÁČ

Satirická komédia z roku 1966 o podivuhodnom nočnom stretnutí dvoch ľudí – zlodēja Jozefa Pročka a úradníka Dr. Mikuláša Hontyho.

Účinkujú: Milan Lasica, Július Satinský, Eva Vargová, Božena Slabejová, Jaroslav Ďuriček, Ivan Krivosudský

DIVADLO BEZ MASKY

VYUČOVANIE DONY MARGITY

Divadlo bez masky je jedným z najmladších profesionálnych divadiel v Bratislave. Založené bolo v auguste 2022 bez stáleho hereckého súboru ako nezisková organizácia – občianske združenie s cieľom uvádzania súčasných divadelných hier v slovenskej premiére. Dramaturgia sa sústreďuje na satirické a spoločensko-kritické diela. Divadlo sa snaží o moderný prístup k divadelnej produkcii. Svoju stálu scénu má v bratislavskom V-klube, ale hrá aj v iných priestoroch a často hosťuje aj v iných slovenských divadlách a na festivaloch. Divadlo bez masky je členom Asociácie slovenských nezávislých divadiel.

V inscenácii sa divák zúčastňuje na vyučovaní dony Margarity, učiteľky na základnej škole, ktorá svojich žiakov vzdeláva svojím spôsobom. Na dvojhodinovke od nej žiak dostane praktické rady do života na príkladoch z biológie, histórie, geografie a matematiky. V inscenácii sa zámerne nepoužíva hudba, aby diváci mali od príchodu čo najautentickejší pocit návratu do školy, vrátane zlých asociácií, keď trpeli pod učiteľskou autoritou. Hra Vyučovanie dony Margarity (Apareceu a Margarida, 1971) od brazílskeho dramatika Roberta Athaydeho patrí medzi výrazné satirické diela 20. storočia. Na javisku sa objavuje jediná postava – učiteľka Dona Margarita. Vystupuje pred publikom ako pred svojimi žiakmi a postupne odhaľuje mechanizmy autoritárstva. Nejde však len o portrét jednej pedagogičky, ako by sa mohlo javiť navonok. Dona Margarita je metaforou moci v rôznych podobách – politickej, spoločenskej, rodinnej či ideologickej. Pomocou manipulácie, zastrašovania, ale aj predstieranej láskavosti sa snaží ovládnuť svojich „žiacov“ (divákov). Jej správanie ukazuje, ako ľahko možno jednotlivca pripraviť o vlastnú identitu a prinútiť ho k poslušnosti. Hra tak odhaľuje mechanizmy, ktorými moc formuje

myslenie a správanie spoločnosti. Jej správanie ukazuje, ako ľahko možno jednotlivca pripraviť o vlastnú identitu a prinútiť ho k poslušnosti. Hra tak odhaľuje mechanizmy, ktorými moc formuje myslenie a správanie spoločnosti.

Vznik hry úzko súvisí s politickou situáciou v Brazílii. Po vojenskom prevrate v roku 1964 nastúpila diktatúra sprevádzaná cenzúrou, represiami a násilím voči odporcom režimu. Umelci preto často využívali metaforu ako spôsob kritiky. Formálne ide o monodrámu, v ktorej je publikum priamym partnerom herečky. Neexistuje klasický dej ani tradičné dramatické postavy. Celé predstavenie stojí na intenzívnej komunikácii medzi interpretom a divákom. Divák sa stáva súčasťou „vyučovania“ – je vtiahnutý do hry, reaguje, je konfrontovaný a manipulovaný. Práve tento priamy kontakt robí z inscenácie silný a často až nepríjemne pravdivý zážitok. Hranica medzi humorom a znepokojením je veľmi tenká. Text je síce miestami komický, no zároveň odhaľuje temné stránky autority a poslušnosti. O tom, ako ľahko môže byť sloboda nahradená pohodlnou poslušnosťou a ako zvodne môže pôsobiť „efektívna“ autorita. Dona Margarita tak zostáva znepokojivým symbolom – pripomienkou, že moc, ktorá manipuluje a potláča individualitu, nepatrí len do minulosti, ale môže sa kedykoľvek znovu objaviť v rôznych podobách.

Za inscenáciu Vyučovanie dony Margarity získalo Divadlo bez masky cenu Zlatý Gunár ako Objav sezóny na Medzinárodnom festivale humoru a satiry Kremnické gagy 2023 a herečka Oľga Belešová za stvárnenie postavy Dony Margarity získala Výročnú cenu Literárneho fondu 2023.

Autor: Roberto Athayde

Réžia: Mária Záchenská

Preklad: Lucia Boršanová

Prebásnenie veršov: Milan Malinovský

Dramaturgia: Roman Martinec

Scéna: Michal Lalinský

Kostým: Marina Žiaková

Svetlo a zvuk: Dávid Strieženeč

Účinkuje Oľga Belešová

Dĺžka predstavenia: 2 vyučovacie hodiny po 45 minút, desiatová prestávka

Predstavenie odporúčame pre divákov od 15 rokov.

TÚLAVÉ DIVADLO

ŽLTÝ KANÁRIK –

KABARETNÝ ÚLET MESIACA

Kabaret o všetkom, z čoho sa treba smiať, aby sme sa nezbláznil.

Túlavé divadlo prichádza s úplne jedinečným autorským cyklom kabaretných predstavení zložených z dialógov, skečov a piesní. Vždy aktuálnych, napísaných na telo hercom, ktorí ich interpretujú.

Je tu všetko: absurdita doby, humor, ktorý nás oslobodzuje práve od najťažších tém, hravá nekorektnosť aj poézia a piesne. Túlavé divadlo nadväzuje na kabaretnú tradíciu, ktorá sa s jeho tvorbou a tvorbou Jakuba Nvota a Kamila Žišku spája už roky. Žltý kanárik je otvorený cyklus, ktorý divadlo tvorí od februára 2023 dodnes. Každý mesiac v sezóne prináša nový diel. Žltý kanárik je symbolom čistého vzduchu, ktorý každý potrebuje k životu. Pre účinkujúcich je očístou humorom, v ktorom absurdita okolo nás dostáva náhle zmysel.

Účinkujú: Kamil Mikulčík, Anna Čonková, Daniela Šencová, Zuzana Kyzeková, Michal Spielmann a Jakub Nvota
Dĺžka: 1 hodina 40 minút bez prestávky

OD STARÉHO K NOVÉMU KABARETU WORKSHOP

JANA FAKLA MIKITKOVÁ

- divadelná režisérka a dramaturgička,
pedagogička, porotkyňa

Vyštudovala VŠMU v Bratislave, odbor divadelná réžia a dramaturgia u prof. Strnisku. Absolvovala štúdium Ensemble Theatre v Londýne. Profesionálnu činnosť začala v divadle Ludus, kde autorsky a režijne pripravila viaceré inscenácie pre deti a mládež, neskôr inscenácie pre Bratislavské bábkové divadlo.

Spoluzakladala a vedie Festival AMPLIÓN – Nový kabaret & pouličné umenie a nezriadované divadlo Ansámbl nepravidelného divadla, v ktorom sa ako autorka a režisérka venuje tvorbe moderných pouličných, spoločensko-občianskych produkcií a hľadaniu foriem nového kabaretu. Spolupracuje so zahraničnými tvorcami v rámci medzinárodných projektov a sietí festivalov. Naposledy uviedla premiéru medzinárodnej poulicnej inscenácie Circus Caravana (V4+UA) v Krakove.

Jej tvorbu hostovali zahraničné aj domáce festivaly (Za dvermi, Praha, Festival Ulica, Krakov; Valley of Arts Festival, Kapolcs, Dotyky a spojenia, festival Pohoda a i.). Bola šéfdramaturgičkou a režisérkou projektu Humenné – Mesto kultúry 2024 a intenzívne spolupracovala aj na projekte Banská Štiavnica – Mesto kultúry 2019.

Vyučuje na ZUŠ Jozefa Kresánka v Bratislave, kde viedla literárno-dramatický odbor a DS Lano (aktuálne je na materskej dovolenke). Je členkou odborných porôt súťaží Zlatá priadka, Fedim, Belopotockého Mikuláš i Hviezdoslavov Kubín.

FENOMÉN VIDEOKLIP

WORKSHOP

AGNES DIMUN

- režisérka, kameramanka

Vyštudovala réžiu na Katedre dokumentárnej tvorby, FDU AU v Banskej Bystrici (2004 – 2009), kde natočila viacero študentských krátkometrážnych filmov. Za niektoré z nich (Kde je..., Dlhovlasí chlapi) získala viacero cien na filmových festivaloch.

Počas štúdia absolvovala stáž na natáčaní filmu Jana Švankmajera, Prežiť svôj život, kde vznikol jej absolventský dokument o tomto režisérovi s názvom Prešit svôj sen (Orálne variácie na sen/film Jana Švankmajera).

Vo svojej autorskej tvorbe sa venuje časozberným dokumentárnym filmom so sociálnou tematikou, ale aj krátkym art filmom a videoklipom.

ZÁKLADNÁ UMELECKÁ ŠKOLA NITRIANSKE PRAVNO

Ľudová škola umenia v Nitrianskom Pravne začala svoju činnosť 1. septembra 1953. Jej založením boli poverení Michal Toporcer a Albert Gaži. Bola to ďalšia škola tohto druhu v prievdzskom okrese popri hudobnej škole v Prievidzi a v Handlovej. Postupne sa pedagogický kolektív rozširoval a na škole vznikali nové odbory. Okrem toho škola vykazovala aj mimoškolskú činnosť, vznikali orchestre, v ktorých pôsobili nielen žiaci, ale aj učitelia a aktívni amatérski hudobníci z obce.

Základnú umeleckú školu v súčasnej dobe navštevuje 220 žiakov v hudobnom, výtvarnom a literárno-dramatickom a tanečnom odbore. V hudobnom odbore žiaci navštevujú predmety – hra na husle, flaute, saxofóne, klavíri, akordeóne a taktiež bicie nástroje a spev.

Pedagógovia svojou odbornosťou a inovatívnymi metódami motivujú žiakov individuálnom vyučovaní s možnosťou realizácie v skupinových projektoch ako sú napr. akordeónový súbor Concertino, spevácky zbor, súbor bicích nástrojov A-Rytmia a iné rôznorodé nástrojové zoskupenia, ktoré sa prezentujú na rôznorodých akciách.

ZUŠ organizuje aj vzdelávacie podujatia a workshopy s významnými umelcami – klavíristi Marián Lapšanský, Michal Dírer, huslistka Jela Špitková a iní.

Pre Festival Jána Roháča pripravili pedagógovia spolu so študentami výchovný koncert spojený s prezentáciou života a diela Jána Roháča, ako aj sprievodnú výstavu.

TVORBA JÁNA ROHÁČA

Televízne filmy

- 1979 Sejdeme se v Bethel
- 1978 Kontrola nemocné
Parížsky život
- 1977 Chlapi
Keby skriňa bola oknom
- 1976 Päť opôn
Traja chrobáci
- 1975 Pomsta
- 1972 Miláček
- 1970 Dlouhá bílá nit
Svatební noc
- 1969 Dlhý deň
Tchýně
- 1967 Kinoautomat: Člověk a jeho dům
- 1966 Dobře placená procházka
Gigliho ária
- 1965 Recitál Jiří Suchý - Jiří Šlitr
- 1964 Kdyby tisíc klarinetů
- 1963 Uspořená libra
- 1957 Do videnia, Lucienne!
Mládenec madame Hussonové
- 1956 Škorpion

Seriály

- 1972 Byli jednou dva písaři
Svatba
Lebkozpyt
Tělocvik

Dokumentárne programy

- 1979 Vánoční koncert Karla Gotta koncert
- 1960 Laterna magika II

Relácie

- 1990 Hovory H ještě po dvaceti letech
- 1981 V klotu velkoměsta
- 1980 Hle Praha, pane Pařížane
Jak se vám líbí?
Kytice pro TOČR
Zpívání

- 1979 Karel Gott ve Slaném
Melodie, které Vás pohladí
Silvestr - Hrajeme si jako děti
Slovo a saxofon Felixe Slováčka
Šéfredaktor čehokoliv
Šest plus jedna
Večer v ráji
- 1978 Drevený program
Jarní výlet
Karel Gott ve Slaném
Móda nevyjde z módy
Písničky pro pamětníky
Praha plná písniček
Rodný můj kraj
Silvestr hravý a dravý
Víno, vínko, vínečko
Zpívá a hovoří František Čech
- 1977 Jsi jako zahrada
Nad dopisy silvestrovských diváků
Silvestr na přání aneb Či jsou hory
Kavčí
- 1976 Hudba - to je moje
Husle a cimbal
- 1975 A predsa sa krúti
Našich devět
Soľ zeme
- 1974 Tak nekonečne krásna
- 1973 Chléb a sůl
Květomluva
Skleněná pohádka
Ze Soboty na Šimka aneb
Návštěvní den v divadle Semafor
Zpívá Karel Gott
- 1972 Recitál Karla Gotta
Vzpomínky mi zůstanou
- 1971 Černé divadlo Jiřího Srnce
Obrázková fantazie
- 1970 Rendez-vous při Dunaji
- 1969 Hovory cez rampu

- 1968 Bumerang
Co nikdy nepochopím...
Hovory H
1965 Písničky Jiřího Šlitra

Hudobné videoklipy

- 1979 Hana Zagorová feat. Drupi: Setkání
1969 Lásko prokletá
1966 Jiří Suchý: Nevyplacený blues
1965 Balada z mláží
Jiří Suchý a Lenka Hartlová: Na louce
zpívaj drozdi
Karel Kopecký: Schody do nebe
1964 Jiří Suchý: Krajina posedlá tmou
Karel Gott a Eva Pilarová: Dotýkat se
hvězd
1963 Jiří Suchý: Zčervená
Karel Gott: Zdvíhající Woody
Pavel Sedláček: Život je pes
Pavčina Filipovská: Zpěv ptačí
1962 Jiří Suchý: Malé kotě
1961 Jiří Suchý: Marnivá sestřenice
Milan Chladil: Jezdím bez nehod
Yveta Simonová: Já jsem zamilovaná
1960 Edita Štaubertová: Kde máš vlasy, Věno

Koncerty

- 1980 Bratislavská lýra 1980
Zlatý slavík 1979
1979 Karel Gott v Lucerně
1978 Bratislavská lýra 1978: Hostia
Bratislavskej lýry - Collegium musicum
Bratislavská lýra 1978: Karol Duchoň
Karel Gott v pražskej Lucerne
1974 Zlatý slavík 1973
1973 Koncert Karla Gotta

Divadelný záznam

- 1979 Zások
1978 Decentní večer
1975 Návštěvní den č. 6
1973 Ze Soboty na Šimka
1971 Hop dva tři Miloslava Šimka a Jiřího
Grossmanna ...
Návštěvní den č. 5
1970 Návštěvní den Miloslava Šimka a Jiřího
Grossmanna
Návštěvní den Miloslava Šimka a Jiřího
Grossmanna v Semaforu
Pánský večírek
1969 Návštěvní den č. 2
Návštěvní den č. 3
Návštěvní den č. 4
1960 Balada z hadrů

Krátkometrážne filmy

- 1980 Snehuliaci
1975 Dýchni
1972 Věra - nevěra
1968 Za ozvenou
5 pesničiek
1963 Harlémská tragédie
1962 Zhasněte lampióny
Žárlivost
1957 Konec jasnovidce

VYDALO: REGIONÁLNE KULTÚRNE CENTRUM V PRIEVIDZI
V ZRIAĐOVATELSKEJ PÔSOBNOSTI
TRENČIANSKEHO SAMOSPRÁVNEHO KRAJA

ZODPOVEDNÁ REDAKTORKA:
ĽUDMILA HÚSKOVÁ

ZOSTAVILA:
MARTINA RICHTER

GRAFICKÁ ÚPRAVA:
PETRA CHOROBVÁ, MARTINA RICHTER,
JANA HVOJNÍKOVÁ

FOTO - ZDROJ: MIROSLAV ZAJÍC, ANDREJ BRUMMER,
JÁN CHMELÍK, WEBOVÉ STRÁNKY,
SOCIÁLNE SIETE, SÚKROMNÝ ARCHÍV
TEXTY - ZDROJ: WEBOVÉ STRÁNKY - WIKIPÉDIA, ČSFD,
PRAVDA, HNK V PRIEVIDZI, NITRIANSKE PRAVNO,
ZUŠ NITRIANSKE PRAVNO

TLAČ: BM ŠTÚDIO
NÁKLAD: 200 KS
OKTÓBER 2026